

Eedle gestrenghe heer

9

Wof
Ik heb lang gedreigt eer ik heb durven besluiten om te schrijven aan den
Man, door eigen deugden en waerde, zoo hoog in top van staet gevoert,
en door zyne geleertheit en volwochten werken zoo wijt alom vermaert.
aan dese kant vreesde ik een stryck van reukeloosheit en vermetelheit
te verdien, en aan d'andere zijde bekoorde mij die glorie, die mij te
behaelen staet, zoo mijn bestraen verchoont, en ik eenigzins in de
gansse van zoo groot een dightheld wierde ingelaet. Dit gevat loopden
zij, die zoo wel in alle als in bekeftheit uitmunt, dat zij yder
overlaet meer zyn onderwerpen. En dewylmen mij gezegt heeft, dat
uw Eed: gestrenghe ongetwijfelt meer door haer ingeboren heilichheit, als
door de waerdij van 'twerk, niet ongunstelyk van mijne gedaegten,
tot lof van den JESUUM gezongen, oordelde, heb ik gewaeght
'tgeen mij d'erbiedigheit, die ik aan een heer van zoo groot een staet
en kennis in alle wetenschappen schuldig ben, behoorde te hebben verhoert,
uw Eed: gestrenghe namelijk haer kostelyke tyt ontstellen, en uw Eed: gestrenghe
niet alleen te vergen tot het lezen van een brief, maar ook een
gedicht, dat niets heeft om mee te praelen, als dat het een
teiken zal verstrecken van d'oprechte zucht die ik hebbe om
altijt te blijven,

Eedele gestrenghe heer,

uw Eed: gestrenghe

Ootmoedighen onderdanighen dienaar,

Joannes Antonides

Vanden Goer

Amsterdam 25 Van
bloetmaent 1672.

op de Regeliersbreestraet inde Blauwe klok.

Op den tweede druk
der
KORENBLOEMEN,
Van den
Edeleu gestrengen Heer
KONSTANTJN HUIGENS, Ridder,
Heer van zuilichem & . Raad en Sekretaris van zyn
Hoogheit den heere prince van Oranjen & .

Wij zullen dan dien onwaerdteerbrén schat,
Op midw verrijkt met keur van dichtjuwelen,
De werelt afgemaekt op yder blad,
Wéér zien in 't licht? en in dien rijkdom deelen!
De fatm droeg lang den lof van Konstantijn
Den aerdkloot om; zij leeft op alle tongen:
Van haer gewaegt de Sibér, Steems en Rijn,
En Sines, die van Hem voorby gezongen,
Eén vaster zwier van dichtén heeft géléert.
Maer welk ten land zou Huigens naem niet hoorden,
Die nooit genoeg gélézen, en géléert,
Spreekt overal gelijk een ingeboorden.
Noch is dat voor zyn glorié te gering,
Al zingt hij nae elke wensche in alle taalen,
Al smakkt hij elk in zyn bespitgeling.
Het luit hem méér d'atloùtheit t'achterhaalen,
De grieken nae te stappen op hún trant,
En Martiaet te wékken uit zyn aschén.
Mij dínkt ik zie de trekken van zyn hant,
Eén snélheit, en gedachten die hem passen.

Hier vloeit een zee van wijsheit overal .
Hier springt een bron met overvloed van strakten ,
En bruischt gelijk een stille waterval ,
Die 't aengesicht der ongelijke dalen
Opheldert , en den blijden akker voed
Met levend kristalijn en zilve stroomden .
Hier 's Nektar voor 't aandachtige gemolt ,
Uit 's wereltes mist ten hemel ingenomen .
O bloempriestel , zoo konstig gefochakert ,
Hoe wensche ik weér uw sterken in te treden !
Hiet heigt u , hoe dik u heb gewaerdert ,
En nedrig , en verwondert aengebeden .
O Rijkdom van orakels , vol van geest /
En pmoetervier , hoe zal de nantef hooren ,
En hoe zal hij gelooven , die u leeft ,
Dat gij zijt in 't gewoel van 't hof geboren ?
In 't barmen van den krijg , en 't oorlogsveld ,
In 't barsten van gearaten en kortouwen ,
In 't dreigen van het Arragons gewelt ,
En menigmael in andere landsouwen
Uit haemsel , en ver van uw btkende licht .
Noch komt gij u zoo heereelyk vertoonden ,
En drijft zoo wjt op wicken van 't gerucht ,
't Geten met onsterflijkes eer uw dienst zal kroonen ,
Dat zelf de Nijt , maer tot haer heertulde
En bitter smart , het kostlijkes leven
Van Konstantijn moet achten wel beftet ,
Al had hij niet als zulk een werk geschreven .

J. Antonidebr
Vander Goede

Den Eedelen gedringden Heer
Constantijn Huygens, Ridder
Heer van Zulichem & Raet en Sekretaris van
Zijn Hoogheit An. 's Gravenhage.

